

[Holger Eriksen.]

ansat højere, men gælden — og dermed udgifterne — vil vokse i takt med den prisstigning, som man nu kunstigt fremkalder.

Man har et vandresagn, der knyttes til flere kirker, om, at trolde hver nat kom og rev det ned, som man havde bygget op om dagen. Jeg ser ikke rettere, end at det er noget tilsvarende, man foretager nu. Gennem kreditstramning søger man at skabe højere kurser, og gennem det forslag, der her behandles, søger man at trykke dem. Forskellen er blot, at der i det tilfælde ikke er tale om grimme trolde eller ydmyge kirkebyggere, men om den samme myndighed, nemlig folketinget.

Jeg beklager altså, at man nu vil vedtage noget, der forstærker den skattemæssige forskel på behandlingen af lejere og ejere. Jeg må derfor stemme imod dette afsnit i lovforslaget. Derimod må jeg naturligvis ved tredje behandling stemme for lovforslaget uden hensyn til, hvad det må indeholde, idet jeg ikke vil bidrage til, at man kommer til at stå i den situation, at man overhovedet ikke er i stand til at opkræve skat efter den 1. april.

Jeg erkender, at det ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Ømann, er langt bedre; men heller ikke det løser problemet, og jeg vil derfor i dette tilfælde undlade at stemme.

Finansministeren (Henry Grimbaum): Må jeg begynde med at tage den udtalelse, det ærede medlem hr. Holger Eriksen fremsatte om, at spørgsmålet om den skattemæssige ligestilling mellem ejere og lejere har der ikke været tid til at behandle dyberegående i udvalget. Jeg er ked af, at denne udtalelse er fremsat, fordi jeg netop ved lovforslagets fremsættelse udtrykkelig anførte problemet og sagde, at dette lovforslag ikke sigtede på en løsning deraf, altså ikke sigtede på opnåelse af skattemæssig ligestilling mellem ejere og lejere. Det kunne vel ikke siges tydeligere, end det blev sagt dér.

Det, som lovforslaget sigter på, er jo kun det, som min forgænger som finansminister, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg), havde lovet, og som derfor også regeringen havde lovet: at man ville afbøde urimelige virkninger af 13. almindelige

vurdering. Det mener jeg i hvert fald man kan sige at dette forslag har gjort; ja, jeg tror endda, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen — at dømme efter det, han lige har sagt heroppe — vil mene, at det i allerhøjeste grad har afbødet virkningerne, idet man jo kunne forstå, at parcellusejerne får en langt mere gunstig stilling, end det ærede medlem hr. Holger Eriksen mener de bør have.

Jeg er jo ikke uenig i, at man bør tilstræbe — og gøre det hurtigst muligt — en skattemæssig ligestilling mellem ejere og lejere. I min fremsættelse sagde jeg, at man burde løse dette spørgsmål eventuelt i forbindelse med arbejdet i det boligpolitiske udvalg eller i skattereformudvalget, og det mener jeg fortsat må være det rigtige. Man må nu, sådan som der er givet udtryk for det i betænkningen, gå videre med dette spørgsmål og finde en løsning. Jeg betragter det som et stort fremskridt, at man i udvalget har opnået enighed om, at man fremover skal tilstræbe, at den linje, som er lagt ved reguleringen af lejeværdien gennem det forslag, som i og for sig er anerkendt — altså den 25 pct.s stigning, der ligger i ansættelsen af lejeværdien til 2 pct. — skal føres videre. Det er man altså enig om i udvalget, og det vil jeg gerne understrege, for det er, så vidt jeg kan se, den eneste reelle måde at løse problemet på.

Det ærede medlem hr. Ømann var inde på den tanke, der var fremme ved lovforslagets første behandling, at man helt skulle tage ejendomsskemaet væk fra selvangivelsen. Jeg vil stadig væk sige, at jeg tror ikke på den løsning. Jeg tror, at hvis man bliver ved med at arbejde med dette, så udskyder man en virkelig løsning af problemet. Forholdet er jo det, hvis man fulgte princippet i de bestemmelser, man i sin tid lavede om fastsættelse af lejeværdi med dertil hørende fradragsmuligheder, så ville der ikke være nogen skattemæssig ulighed mellem ejere og lejere; der ville ganske vist nok være en ulighed, fordi ejerne i mange tilfælde alligevel ville sidde billigt med det gamle parcelhus, men det er et andet problem.

Der ville ikke være nogen skattemæssig ulighed, hvis lejeværdien var fastsat på et rimeligt niveau i forhold til huslejeniveauet, altså det virkelige lejeniveau; i så fald var